26 de maig: Sant Felip Neri, prevere

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,20-26): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Pare sant, no prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi.

»Pare, vull que els qui m'has confiat estiguin amb mi allà on jo estic i vegin la meva glòria, la glòria que m'has donat perquè m'estimaves des d'abans de crear el món. Pare bo, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut, i ells han reconegut que tu m'has enviat. Jo els he fet conèixer el teu nom, i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells, i jo també hi estigui».

«Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu»

Fr. Zacharias MATTAM SDB
(Bangalore, Índia)

Avui, en aquesta perícopa proclamada en la festa de sant Felip Neri, Jesús demana al Pare el do de la unitat entre els seus seguidors: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu» (Jn 17,21). Aquesta unitat dels creients per la qual Jesús prega no és simplement una mena de comunió o amistat entre ells mateixos, sinó una unitat que és reflex de la unitat de les Tres Divines Persones: «Que ells siguin un, així com nosaltres som u».

Però, és possible aquesta unitat? Podem ser nosaltres u tal com el Pare i el Fill són u? Sí, altrament Jesús no hauria pregat per aquesta intenció. Això és possible perquè el mateix Esperit Sant, que "fa" que el Pare i el Fill siguin u, ens és lliurat per tal de fer la nostra unitat. Sant Pau diu que cadascun dels batejats ha estat revestit del Crist (cf. Ga 3,27). L'Esperit fa caure totes les barreres que existeixen entre nosaltres: barreres de nacionalitat, raça, cultura, llengua, estatus, possessions... Quan això succeeix, el món —sorprès per aquest miracle— proclama (com en la primitiva Església), «mireu com s'estimen els uns amb els altres» i creuen en Jesucrist.

Sant Felip Neri rebé en el seu cor aquest amor del Crist i el comunicà a cadascun dels qui havia trobat: els malalts dels hospitals, la gent amb la que es topà als carrers, als comerços i en els llocs de treball... Diàriament, una mitjana de 40 treballadors anaren al seu encontre per tal de confessar-se tot fent via cap al seu lloc de treball, abans de l'alba. Diversos cardenals, bisbes i preveres i incomptables laics foren regularment els seus penitents. El seu cor estava sempre ple de l'alegria de Jesucrist i la comunicà especialment als joves, per als quals organitzà jocs: «Alegreu-vos sempre en el Senyor; ho repeteixo: alegreu-vos!» (Fl 4,4). Tot seguint l'exemple de sant Felip Neri, decidim-nos a dur aquest amor a tots aquells amb els qui ens trobem al llarg del camí.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'alegria enforteix el cor i ens ajuda a perseverar. Un servidor de Déu ha d'estar sempre de bon ànim» (Sant Felip Neri)

- «[Sant Felip Neri] és un model lluminós de la missió permanent de l'Església al món. La perspectiva del seu apropament al proïsme, per testimoniar a tots l'amor i la misericòrdia del Senyor, pot servir d'exemple vàlid per als bisbes, els sacerdots, les persones consagrades i els fidels laics» (Francisco)

- «La pregària de l'Hora de Jesús, anomenada justament "pregària sacerdotal" (cf. Jn 17), recapitula tota l'economia de la creació i de la salvació. Inspira les grans peticions del "Parenostre"» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.758)